

Ex funebri charta

Dr n. wet. Juliusz Szalecki (1938-2023) – wspomnienie

Dnia 27 grudnia 2023 r. zmarł w Lublinie w wieku 85 lat doktor nauk weterynaryjnych Juliusz Szalecki.

Urodził się 26 lutego 1938 r. w Sławatyczach nad Bugiem, w powiecie białskim, w województwie lubelskim. Po ukończeniu szkoły podstawowej w rodzinnej miejscowości rozpoczął naukę w Technikum Weterynaryjnym w Puławach. Po uzyskaniu tam matury w 1960 r. rozpoczął studia na Wydziale Weterynaryjnym Wyższej Szkoły Rolniczej w Lublinie i w 1965 r. uzyskał dyplom lekarza weterynarii. Zaraz po jego otrzymaniu podjął pracę na stanowisku asystenta naukowo-dydaktycznego w Katedrze i Klinice Chorób Wewnętrznych Zwierząt wydziału lubelskiego, pracując wówczas pod kierownictwem prof. dr. hab. Edwarda Pinkiewicza. Katedrze i Klinice Chorób Wewnętrznych Zwierząt Wydziału Weterynaryjnego w Lublinie doktor Juliusz Szalecki pozostał wierny przez całe życie i było to dla Niego jedyne miejsce pracy podczas całego okresu aktywności zawodowej. W klinice tej awansował kolejno na stanowisko starszego asystenta i adiunkta, po wykonaniu pracy doktorskiej dotyczącej stanów zapalnych mózgu i rdzenia u koni. Po okresie aktywności naukowo-badawczej, w 1988 r., przeszedł na etat dydaktyczny i od tego czasu poświęcił się w całości pracy dydaktycznej i wychowawczej studentów. W 2003 r. przeszedł na emeryturę. Był żonaty, miał syna. Wakacje spędzał w rodzinnych stronach na łowieniu ryb i spacerach w atmosferze nadbużańskich łąk.

Doktor Juliusz Szalecki był osobą niezwykle sumienną i pracowitą, odnoszącą sukcesy zawodowe. Był stu-percentowym lekarzem praktykiem. Leczył początkowo konie i zwierzęta gospodarskie, później także psy i koty, uzyskując szacunek i wielki autorytet wśród właścicieli zwierząt, młodszych kolegów i studentów. Był autorem 85 publikacji naukowych, ocen leków, analiz zdrowotnych oraz opinii, zaleceń i materiałów kongresowych. Szczególne uznanie w latach 60. i 70. ubiegłego wieku zdobyły Jego prace dotyczące chorób układu nerwowego, a także chorób układu krążenia i stanów równowagi kwasowo-zasadowej. W okresie pracy dydaktycznej obszerną grupę stanowiły Jego autorstwa materiały dydaktyczne dla studentów lubelskiego Wydziału Weter-

naryjnego. Materiały te obejmowały zakres całościowej wiedzy z zakresu chorób wewnętrznych koni, zwierząt gospodarskich i towarzyszących. Układami, które darzył szczególną sympatią, i które były wykładane i nauczone z drobiazgową starannością, docenianą przez studentów, były: neurologia, kardiologia z pulmonologią oraz zagadnienia gospodarki wodnej i równowagi kwasowo-zasadowej. Ćwiczenia praktyczne, dyżury i dyskusje z Doktorem zdobywały uznanie i szacunek przez wiele lat, i pozostały w pamięci licznych pokoleń studentów, a potem absolwentów lubelskiego Wydziału Medycyny Weterynaryjnej. Przez blisko 40 lat doktor Juliusz Szalecki był rozpoznawalną twarzą i chlubnym wizerunkiem lubelskiego Wydziału Weterynaryjnego. Pracował w grupie podobnych sobie entuzjastów, wielu rówieśników, którzy tworzyli zgrany, dobrze rozumiejący się zespół Katedry i Kliniki Chorób Wewnętrznych Zwierząt. Do zespołu tego należeli m.in.: Eligiusz Madej, Zbigniew Pomorski, Józef Filar, Stanisław Grzebuła, Mieczysław Pieńkowski, Andrzej Zimowski, Adam Stec, Marian Miącz, Wojciech Głuchowski, Andrzej Kita, Maria Zapalska, Maria Błamowska i wielu młodszych, koleżanek i kolegów.

W swojej pracy w Katedrze doktor Juliusz Szalecki był postacią niezwykle życzliwą, stale uśmiechniętą i koleżeńską, szerzącą dobre słowo i oferującą pomoc każdemu, kto jej potrzebował. Dla każdego rozmówcy miał zrozumienie. Chętnie oferował swój czas na wyjaśnienia, tłumaczenia, rozmowy, bez tworzenia dystansu w kontaktach mistrz–młodszy kolega czy mistrz–student. Jako Jego uczeń, młodszy kolega w zawodzie, a potem współpracownik, myślę, że przekazał mnie, a także pokoleniom studentów swoją dokładność i staranność w podejściu do obowiązków, zarówno w przypadku leczonych zwierząt, jak i ich właścicieli, a także w stosunku do zajęć dydaktycznych i studentów. Szeroką i wszechstronną wiedzę rozsądnie wykorzystywał, zachowując wysoką kulturę zachowań, życzliwość i wielki szacunek dla ludzi i zwierząt.

4 stycznia 2024 r. na Cmentarzu Komunalnym w Lublinie, przy ul. Męczenników Majdanka, rodzina, przyjaciele, uczniowie i wychowankowie pożegnali Doktora Juliusza Szaleckiego – naszego Mistrza-naukowca, nauczyciela akademickiego i wychowawcę wielu pokoleń lubelskich lekarzy weterynarii. W zgodzie z upodobaniami Doktora pożegnaliśmy Go utworem z repertuaru Piotra Szczepanika – „Kochać”. Zaslugał na to i zasługuje, by trwać tak w naszej pamięci.

Spoczywaj w pokoju nasz Przyjacielu i Nauczycielu.

Jacek Madany